

utvivlsomt ogsaa er valutagavnligt, at disse Penge tilvejebringes ved en Valutaydelse en Gang for alle af samtlige Skatteydere gennem en ekstra Afgift svarende til en Fjerdedel af Statsskatten for Skatteaaret 1924—25, og Femtedele af Aktieselskabs-skatten og Halvdelen af Formueskatten.

Denne Ydelse vil have den gavnlige Virkning, at den ved at ramme alle ogsaa rammer Købekraften over det hele, og fra alle Sider har jeg i Maaneder og Aar hørt det fremsætte som en ufravigelig Nødvendighed, hvis man vilde paavirke den danske Valuta gavnligt, at inddrage noget af den Købekraft, der er til Stede i Befolkningen. Dette sker unægtelig sikrest paa den Maade, at man inddrager en Del af de Værdier, som muliggør en vis Købekraft. Netop den Mulighed, at Pengene i hvert Fald i væsentlig Grad tages ud af den daglige Fortjeneste, vil kunne have den gavnlige Virkning, som man har forudset, at en vis Mængde Penge-sedler kan inddrages som Resultat af denne Foranstaltning.

Det er Hensigten at lægge denne Afgift paa alle Skatteydere ud fra den sikkert rigtige Betragtning, at overfor en saa stor og vigtig national Opgave som den at forbedre Valutaforholdene er det en rimelig Fordring, at alle yder deres Bidrag. Og vi er ikke, selv om der kunde være megen Grund til at ønske, at de mindst bemidlede skulde være fritaget, veget tilbage for at sige: Lad os vise Villighed fra alle Sider, lad alle faa deres Byrder. Saa bliver, synes jeg, Mulighederne for, at nogen kan opponere derimod, ogsaa de svagest mulige.

Ved denne Afgift vil der efter de Beregninger, som foreligger fra Finansministeriets Side — jeg maa i det hele sige, at disse Sider af Lovforslaget har deres Op-rindelse i Finansministeriet, og under den videre Forhandling om dette vil jeg derfor bede om, at man ogsaa vil tage Finansministeren med paa Raad, hvis Raadslagning med Ministeriet skal finde Sted —, indkomme en Indtægt paa 44 Mill. Kr., og det er da Hensigten med det, der ligger over de 40 Millioner, der skal tilbagebetales, at skaffe et Bidrag til Styrkelse af Statens Kasse-beholdning. Der er nemlig i denne Forbindelse rejst et Spørgsmaal, som i og for sig ikke har nogen Sammenhæng med Valutasituationen, men desuagtet har været berørt, og som ogsaa har været stærkt fremme under Finanslovdebatten, nemlig Statens Overtræk af sin Konto i Nationalbanken. Der er ogsaa herom udvekslet Meninger med Nationalbankens Direktion, og det er altsaa Hensigten at lægge den Del,

der er over de 40 Millioner, i Kassen for dermed at modvirke Overtræk i Nationalbanken. Endvidere er det Hensigten at søge Aftale tilvejebragt med Nationalbankens Direktion, hvorved der skabes faste Regler for dette Overtræk, og det er yderligere Hensigten at søge Lovhjemmel til under visse Situationer at kunne udstede Skatkammerbeviser, naar store Udgifter forestaar, Udgifter, der maa afholdes, forinden de tilsvarende Indtægter kan ventes at indkomme i Staten. Naturligvis indeholdes der ogsaa i Lovforslaget de nødvendige Regler for denne Afgifts Opkrævning og endvidere Regler om Oplysningspligten, og hvorledes den skal sikres overholdt, og om Overtrædelse af Loven, svarende til de Bestemmelser, der findes i Loven om en Valutacentral.

Lovforslaget er, som jeg har sagt, et Resultat af Forhandlinger dels med Valutaraadet, dels med Nationalbanken. Jeg benytter denne Lejlighed til at takke Valutaraadet for den Medvirkning, dette ydede til Oplysning og Forberedelse af denne Sags Løsning. Det er mit Indtryk, hvad jo ogsaa Medlemmerne vil kunne se af den Beretning om Valutaraadets Forhandlinger, som i dette Øjeblik er omdelt, at Valutaraadet virkelig har gjort sig Umage for at anlægge praktiske Synspunkter og for at føre disse praktiske Synspunkter ind til Bedømmelse paa en saadan Maade, at man derigennem kunde naa til en Ordning, der hverken vilde være generende eller farlig for nogen Side af Erhvervslivet. Jeg takker Valutaraadet for denne Medvirkning, den praktiske Sans og Dygtighed, hvormed Forhandlingerne har været ført, Forhandlinger, der sikkert for alle, hvad der ogsaa er erkendt under Raadets Forhandlinger, har været af særdeles oplysende og nyttig Karakter. Dernæst har der, som sagt, været forhandlet om Lovforslaget med Nationalbankens Direktion, og der er med denne Enighed om den Affattelse, Lovforslaget nu har, Nationalbankens Direktion maa jo imidlertid forbeholde sig at forelægge Sagen for sit Repræsentantskab til Godkendelse.

Lovens Gyldighed er, har jeg vist allerede nævnt, begrænset til to Aar, og som Følge deraf er der naturligvis heller ingen Pligter eller Aftaler, der kan siges at strække sig ud over disse to Aar. Naar de to Aar er til Ende, er der hverken for Nationalbanken eller for Staten overfor Nationalbanken Pligter, som binder længere i dette Forhold. Saa maa Spørgsmaalene til den Tid tages op igen, hvis det er paakrævet, hvis